

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Ærumnæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

peccata dissolvunt: hujusmodique fuisse illum, qui ad labia Esaiæ Prophetæ appressus est, ut quæ is
 contraxerat vitia, perpuraret. Ponuntur etiam pro igne charitatis, aut exemplorum, aut penitentia:
 quamquam de coronibus his aliter in Junipero traditum. Facit ad hunc locum id etiam, quod
 Ezechielem legimus, Deum uti corpus visum, à cujus lumbis vero usq; ad pedes membra omnia igne
 conflagrabant, à lumbis vero usq; ad caput electri species erat, quo nihil magis est hieroglyphicum.
 Nimirum indicat hoc, renes lumbosque, & quæ partes ad terram tendunt exurendas esse: illecebras
 quippe, nequitiam, & voluptarios affectus omnes perpurandos ita enim quæ à renibus superne
 existunt, supraq; mollitudinis & nequitia opera attolluntur, in purissimam electri materiam evadere:
 electrum enim auro pretiosius esse contendunt. Si nostrum igitur corpus Dei corpus esse volumus,
 vitia ejus igne percrememus: eo quippe quem Deus immittit, ut ita fordibus exuti, loti, perpurati-
 que, electri speciem per ea, quæ ad sapientiam pertinent, exhibeamus.

VESTA. CAP. XXXI.

Duplex vero apud veteres erat ignis consideratio, quippe qui materialem hunc nostrum longe
 diverfum à superiore illo dicitabant. Eum sane in sublimi positum, Vulcanum appellantes, quoniam
 Volcanum dicere voluissent. Vestam vero ajebant domesticum hunc nostrum esse, ut alibi dicitur
 auctore Varrone: quamvis Aegypti translucidum & purum illum ignem Palladè esse volebant, hunc
 vero, qui materia applicitus est, Vulcanum intelligebant. Sed hujus argumenti consideratio examina-
 tur in Vulture locupletius. Quantum autem pertinet ad Vestam, simulacrum ejus strongilati figura,
 obrotunda quidem, & in acutum prominente, quæ circa modios humeros residet, cujusmodi est
 coagmentata figura erræ. Eadem & sedentis habitu statuebatur, & apud Græcos *ἡ ἑστία* *ἡ ἑστία* *ἡ ἑστία*
ἡ ἑστία, *ἡ ἑστία*, quod sedes ponere significat, appellatam ajunt. Sessum vero ad divinitatis perpetui-
 tatem spectare, alibi commodius disserendum est. Quod vero *ἡ ἑστία* dicebamus qui vulgi
 dicta consecantur, ab ea tradunt ædificationis principium esse. Scriptores enim rerum affirmant ar-
 tes nullas à mortalibus inventas, priusquam ignis repertus esset, quo deprehenso, ejus quilibet cognito
 reliquæ omnes artes inde indies magis ac magis proficere, cum unusquisque ignis commoditate adju-
 tus novi aliquid semper excogitarit, & modo hoc, modo illud opus mortalium usui proposuerit.

NUPTIALIA, VEL PURITAS MARITALIS. CAP. XXXII.

Quod vero purificatione super dicebamus, nonnulli ajunt inde sacris nuptialibus ignem & aquam
 præferri solitam: nam & hujusmodi donaria novæ nuptiæ apponebantur, quæ scilicet uxore pu-
 ram & castam permanere oportere docerent. Qui vero instituti hujusmodi rationem altius rimatus,
 naturæ vicem hinc intelligi interpretantur. Ignem siquidem ajunt actionis vim obtinere, & agendi e-
 lementum esse: aquam vero patiendi. Hinc Philosophi non desuere, qui rerum formas ex aqua per
 admixtionem ignis produci existimarint, atq; ita auspiciatissime ignis & aquæ sacramento nuptia-
 rum fœdera sanciri. Apponebantur vero hæc in limine domus, qua sponsus & sponsa intraturi es-
 sent, ut ea oblata species, memores eos redderet quorsum essent hujusmodi sacris initiati.

ÆRUMNÆ. CAP. XXXIII.

Sedenim Græcus Poeta quidam acerbè nimium rem hujusmodi interpretatus est, cum dixit:
Ὀδλασσα, καὶ πῦρ, καὶ γυνή, καὶ ἀνά τρεῖς,
 tria quippe accidere mortalibus ærumnosa, mare, ignem, & sceminam. Et Theologi nostri ignem in
 Divinis literis pro ærumnis & calamitatibus quæ probent hominis fortitudinē, poni dicunt, in eam-
 que sententiā dictum autumant Psal. 66. *Ignem nos examinasti, sicut examinatur argentum, quodque ibi-*
dem est: Transivimus per ignem & aquam, calamitates quaquaversum ingruentes, omneq; genus æru-
mnarū uno impetu effusum intelligi volunt: quasi nihil jam atrocius, neq; miserabilius esse possit, in
ullo malorum genere, quod exant latum non esset: alterum enim horum atrocissimo cruciatu confi-
cit, alterum inimicissimo animæ mortis genere suffocat: quippe quæ cū ignea sit, nihil indignius pati
*se posse putat, quam per adversarii sui violentiam exturbari. Ita & illud in Evangelio, *Fræquentes eū**
Et in ignem Et in aquam misit, ut cum perderet, quod pro periculosis eventis positum ait Eucherius.

NECES-

*Nec tu ali-
 ud Vestam
 quam visā
 intellige
 Flamman
 Obid. lib.
 1. cap. 6.*

*Ex aqua &
 igni rerum
 forma.*

*Dudum à
 M. Catone
 Censorio u-
 surpatum
 Sic S. D. Pe-
 trum episc.*

